

Erdészeti szakkonferencia és erdész-találkozó Szászrégenben

2012. október 19-20-án került megrendezésre a szászrégeni Kerekerdő szállodában az EMT Erdészeti Szakosztálya, az ERTI (Erdészeti Tudományos Intézet) és az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának közös szervezésében az ez évi, immár hagyományossá vált erdészeti szakkonferencia és erdész-találkozó, „AZ ERDŐGAZDÁLKODÓK SZEREPE A VÉDETT TERÜLETEK KEZELÉSÉBEN” témával.

A találkozó házigazdája a Gyergyói Erdőrendészeti Hivatal (erdészetvezető Dr. Melles Előd), és a hozzá tartozó Maros-szoros Natúrpark Igazgatóság (igazgató Laczkó Teréz) volt.

A rendezvény tanulmányi kirándulással kezdődött, **pénteken**, október 19-én. A résztvevők két program közül választhattak.

Az első autóbusszos kirándulás volt, Wass Albert nyomdokait követte, a végző nyugvóhelytől a születési helyéig. A program Holtmaroson kezdődött, ahol a református templomban meghallgattuk Bartha József református lelkész tájékoztatóját Wass Albert életéről és munkásságáról, és megkoszorúztuk az író templomban elhelyezett mellszobrát. Holtmarosról Marosvécsre mentünk, ahol a Kemény-kastély parkjában helyezték el Wass Albert hamvait. Itt tájékoztatót kaptunk a kastélyról, a Kemény családról, valamint Wass Albert-ről az idegenvezetőnkől, Laczkó Szentmiklósi Endre igazgató-tanártól.

Marosvécsről az Erdélyi Mezőség felé vettük utunkat.

Először megtekintettük a Feketelaki tájházat, ahol egy szoba Wass Albert emlékét idézi, a másik szoba meg a helyi hagyományokat mutatja be. A mezőségi Tóvidéken továbbhaladva megtekintettük Cegén a helyi református templomot és a Wass család kúriáját, de csak kívülről, mert nem látogatható. Cége területe a Wass család egyik birtoka volt, ahol több éven át élt az író.

Cegéről Szamosújvárra mentünk, ahol megebédeltünk a Téka Alapítvány étkezdéjében. Ebéd után Válaszút volt úti célunk, ahol Kallós Zoltán házában megnézhattuk Erdély legszebb népművészeti gyűjteményét. Szintén Válaszút-

ton megtekintettük kívülről a Bánffy család kastélyát, ahol Wass Albert született.

Az idegenvezetőnk, Laczkó Szentmiklósi Endre, a kirándulás folyamán végig értékes tájékoztatót tartott Wass Albert életéről, munkásságáról, valamint a Mezőségről mint önálló tájegységről. Sajnos erdészeti szempontból jelenleg kietlen térség ez a valaha erdős dombvidék.

Válaszútról Apahidón keresztül Szászrégenbe, a szálláshelyre vettük utunkat.

Egy élménygazdag kirándulásban volt része annak az 50 résztvevőnek, aki ezt a programot választotta.

A második programot választók fizikai erőnlétüket és kitartásukat teheték próbára a Maros-szoros alsó szakasza fölött örökös Istenszéke megmászásával.

„Ott áll az Istenszéke magosan a Maros fölött. Egyik oldalán a sokágú Galonya, másik oldalán a Bisztra-patak, s mögötte a Kelemen csúcsai. Persze, ma már ott sem olyan a világ, mint akkor volt, midőn az Isten pibenni leült volt a hegység közé.”

Wass Albert

Szőcs István és Birtalan István, a Maros-szoros Natúrpark munkatársai vezetésével Dédabisztráról indult fölfele a mintegy hatvanöt fős társaság. Az Istenszéke vezető gyalogút többnyire meredeken – felhagyott fás legelőről ta-

nuskodó –, böhöncökkel tarkított bukásokon keresztül vezetett. A hegytető 1381 méter magas sziklaszirteiről belátni az Erdélyi-medencét és az azt körülvevő hegláncokat. A gyönyörű idő és az odafent körben kibontakozó felejthetetlen színpompás őszi látvány, no meg a fölérkezőket váró finom szilvápalinka, a házigazdák által odafent készített gőzölgő *pityókástokány*, amit sörrel öblíthetett le a fáradt hegymászó, messzemenően kárpótolták a vállalkozó kedűeket fáradalmaikért, és erőt biztosítottak a visszaúthoz is. Túravezetőinktől megavatott tájékoztatást kaptak a park területéről, erdeiről, növény- és állatvilágáról egyaránt.

Este a szálláshelyen a két program résztvevői közös vacsoránál oszthatták meg egymással élményeiket, benyomásaikat, baráti érzelmeiket. Ezekből jó sok lehetett, mert az utolsó nyugovóra térők még hajnali négykor is énekeltek az ennek megfelelő nótákat.

Másnap, október 20-án, **szombaton**, mégis vasaltan, öltönyösen-nyakendően jelentek meg a résztvevők az előadásokon.

Szakács Sándor, az EMT Erdészeti Szakosztályának, és az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának elnöke megnyitotta a konferenciát, majd Dr. Köllő Gábor kolozsvári egyetemi tanár, az EMT elnöke, köszöntötte a résztvevőket.

A konferenciát Dauner Márton, az ERTI munkatársa vezette le.

A következő előadások hangzottak el:

– Lomniczi Gergely (főtitkár, Országos Erdészeti Egyesület): **Az Országos Erdészeti Egyesület tagsági megújítása, a kedvezményrendszer kialakítása**

– Kádár Tibor-Sándor (Baróti Magánerdészet): **Erdészeti politika és Natura 2000 hálózat Romániában**

– Both József (osztályvezető, Hargita Megyei Környezetvédelmi Ügynökség): **Természetvédelmi területek Hargita megyében**

– Czirok István (osztályvezető, NÉBIH Erdészeti Igazgatóság, Erdőtervezési és Természetvédelmi Osztály): **Erdőgazdálkodás és természetvédelem – szabályozók, eredmények, problémás területek**

– Szolnyik Csaba (természetvédelmi referens, NÉBIH Erdészeti Igazgatóság, Erdőtervezési és Természetvédelmi Osztály): **Natura 2000 szempontok érvényesülése az erdőgazdálkodásban**

– Dr. Takács László (SEFAG Somogyi Erdészeti Zrt.): **A Natura 2000-es állami erdőterületek kezelésének magyarországi tapasztalatai**

– Folcz Ádám, Frank Norbert, Mogyorósiné Keserű Lídia, Molnár Dénes, Thomas Heim (NyME): **Új módszer a kultúr fenyegek átalakításához**

– Dr. Melles Előd (erdészetvezető, Gyergyói Erdőrendészeti Hivatal), bemutatta Bodó Sándor: **Természetvédelem és erdőgazdálkodás a Maros-völgyében**

– Szabó Mária (erdészetvezető, Csík-szépvízi Magánerdészet): **Vadgazdálkodás a védett és Natura 2000-es területeken**

– Sándor Alpár (erdészetvezető, LIBÁN Magánerdőgazdálkodás, Zeteleka): **A Zetelaki Libán Magánerdő-**

gazdálkodás szerepe a Madarasi élőhelyvédelmi területen

– Garamszegi István (erdészetvezető, EGERERDŐ Zrt. Egri Erdészet): **A természetvédelem az emberi túlhasználat hamis lelkiismerete.**

Az előadások többsége – ahogyan a címekből is kiténik – a Natura 2000-es területekkel foglalkozott, de a főtémához kapcsolódóan esett szó erdőértékszámításról és erdőművelési kutatásról is. A konferencia zárása előtt lehetőség nyílt vitára, hozzászólásokra. Különös értéke volt a szászrégeni rendezvénynek, hogy a magyar és román erdőgazdálkodók közötti anyanyelvűn vitathatták meg problémáikat.

A konferencia zárása előtt közös döntés született arról, hogy a 2013-as szakkonferenciát Székelyudvarhelyen vagy környékén szervezzük meg.

A szászrégeni XII. szakkonferencián 120 személy vett részt, amelyből 80 helyi és 40 magyarországi.

Ismételt köszönet illeti a házigazdát a vendéglátásért, a tartalmas tanulmányi kirándulások megszervezéséért.

Az idén, bekalkulálva az anyaországi ünnepnapok munkaszünetét, két nap erdélyi kirándulással toldottuk meg a konferencia napokat.

Október 21-én, **vasárnap**, 50 személy részvételével tanulmányi kirándulást szerveztünk a Sajó vidékére. Első úti célunk Árokaljja volt, ahol a 18. században neobizánci stílusban épült Bethlen Kastély található 16 ha kastély-parkkal. A kastély ma a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetem kezelésében van. Sajnos az épületen kívül nem sok látnivaló maradt.

Innen Cegőtelkére mentünk, ahol a cserhalmi csatát idéző emlékmű áll, amely ütközet 1068-ban volt.

Cegőtelkéről Somkerékre vitt az utunk, ahol megtekintettük Erdély egyik legszebb református templomát, amely a 14. században épült. Itt a templom történetéről és a faluról tájékoztattott Felszegi Imre református lelkész akinek ebédre a vendégei voltunk.

Délután Beszterce város főterének megtekintése volt programban, valamint az evangélikus templom, amely 2008-ban tűzvész áldozata lett, ma felújítás alatt áll. Beszterce városból Szászrégen fele vettük utunkat. Harinán meglátogattuk a 13. században épült evangélikus templomot.

Hétfőn, október 22-én, 30 személy részvételével kirándulást szerveztünk a Maros-völgyétől Gyergyótölgyesig.

A Maros-völgyén haladva Szőcs István, a Maros-szoros Natúrparc munka-

társa tájékoztatott bennünket a tudni- és látnivalókról. Útközben megálltunk a Creanga tetőn, ahol a Borszéki Erdészeti Hivatal munkatársai, Dan Mihăilă erdőszetvezető, valamint Vajda Bálint erdőszettechnikus bemutatták az erdőszetet és az itt folyó erdőgazdálkodási tevékenységeket. Vajda Bálint, aki Borszék polgármestere volt 8 éven át, elkísért bennünket a fürdőváros meglátogatására.

Borszék város fürdőtelepét körbejárva Pethő Csongortól kaptunk részletes tájékoztatót a valamikor virágzó, majd lerobbant üdülőhelyről, amely azonban uniós pályázatoknak és a számos magánkezdemenyezésnek köszönhetően föltámadni készül hamvaiból. Tavaly sípályákat is építettek, hogy télen is vonzóvá tegyék a festői fekvésű települést.

Wass Albert síremlék Marosvécsen

Következő úti célunk Gyergyótölgyes volt. Menetközben az út mentén megsemmisítettük az 1998-as nagy széldöntés nyomán lepusztult, mára már teljesen felújított erdős területeket. Gyergyótölgyesen meglátogattuk a volt határőr laktanyát, amelyben most pszichiátriai kórház és szanatórium működik, és az ezeréves határt. Itt tájékoztatót kaptunk Csibi László alpolgármestertől, valamint Bartis Zsoltól, az iskola aligazgatójától. A lemenő nap sugarai ünnepi díszbe öltöztették tiszteletünkre ezt a vidéket, ahol ma már a magyar szó egyre kevesebb házban honos.

Azért lelkiekben és szellemiekben gazdagodva tértünk haza szálláshelyünkre aznap is, megerősödve a hasonló rendezvények hasznosságának, barátság-építő erejének hitében. Viszontlátásra 2013-ban Udvarhelyszéken!

Orbók Ilona, Molnár Dénes, Folcz Ádám

(További képek a belső borítón és a www.oee.hu honlapon.)

